

PARLAMENT DE CATALUNYA

Núria de Gispert i Català

Presidenta

Conferència de la M. H. Núria de Gispert, presidenta del Parlament, al Fòrum Europa Tribuna Catalunya

Barcelona, 26 de gener del 2012

La presidenta

Agraeixo a Fórum Nueva Economía l'oportunitat que m'ha ofert d'exposar públicament les meves idees i opinions, ara que acaba de transcórrer el primer any de la IX legislatura del Parlament de Catalunya, que tinc l'honor de presidir, seguint la feina feta pels presidents Ernest Benach i Joan Rigol, a qui agraeixo que m'acompanyin en aquest acte, un agraïment que faig extensiu a totes les persones presents, que reflecteixen la realitat plural d'aquest país.

Aprecio especialment las paraules de presentació de Xavier Trias, l'alcalde, el company de federació, l'amic. Hem compartit i compartim moltes coses, però en destacaria una en uns moments que cal asserenar el país i la vida política en comptes d'atjar el foc de la crispació: en Xavier i jo entenem la política no pas com a conflicte, sinó com a gestió quotidiana dels afers públics basada en el diàleg. A aquesta mena de política ens dediquem.

Per això permetin-me una referència inicial a Václav Havel, recentment traspasat, i que personificava esplèndidament la integritat personal i la defensa dels valors d'una Europa lliure i digna. La política en què creia el president Havel no és un "art de la utilitat, de l'artifici i de la intriga", sinó una de les maneres de buscar, conquerir i protegir el sentit de la vida; la política és la moralitat practicada; és un servei a la veritat, una preocupació essencialment humana pel proïsme, que es regeix per criteris humans...

Sintonitzo plenament amb aquests plantejaments, que ens porten a parlar obertament de valors, a reivindicar-los i a practicar-los, i també a parlar de l'orgull de fer política i de dedicar-s'hi, en un context de creixent desafecció cap als polítics, i no tant cap a la política, fenomen que el doctor Àngel Castiñeira ha descobert i identificat com una de les tendències d'una societat, la nostra, en què s'accentua el procés d'individualització i les persones es distancien de les institucions.

PARLAMENT DE CATALUNYA

Núria de Gispert i Català

Presidenta

Presidir el Parlament aquesta IX legislatura representa la culminació d'una carrera professional i política dedicada a servir la societat, la nació. És un motiu de satisfacció i de gratitud (a la meva família, al meu partit, a CiU, al meu país), és una gran responsabilitat i un gran repte personal.

Tinc, a més, l'honor de presidir el Parlament més paritari —actualment, amb 58 diputades, d'un total de 135 diputats, el que representa el 43 per cent. És, alhora, un parlament divers —set grups i subgrups parlamentaris— i de gestió complicada —per crisi social i econòmica, però també de valors; per les tres conteses electorals que hi ha hagut, amb tot el que comporten; per la crisi nacional, ja que venim d'un procés estatutari absolutament esgotador, etc.

Fa poc més d'un any —al meu discurs inaugural del 16 de desembre del 2010— deia que la legislatura actual, la marquen:

- la lluita contra la crisi econòmica —que mina la seguretat i les esperances de la gent— i les mesures del govern per fer-hi front;
- unes relacions noves o diferents amb Espanya, i
- un nou parlament que té el repte de transmetre confiança a la ciutadania i refermar la imatge de prestigi del nostre país.

La situació social és ben delicada; les perspectives econòmiques a curt termini són preocupants, tot i que el realisme exigible no ens ha de fer renunciar a l'esperança, també exigible als qui tenim responsabilitats polítiques i projecció mediàtica. On som? Tenim un 19 per cent d'atur (el doble que a la UE), amb un 40 per cent d'atur juvenil. Un 30 per cent de fracàs escolar, un 20 per cent de persones i famílies que viuen per sota del llindar de la pobresa; milers de petites empreses i de comerços que han abaixat la persiana els darrers tres anys... Per contra, podem dir que hi ha sectors que funcionen, que, malgrat la crisi, tiren endavant, que tracten de ser competitius i créixer.

Podem concloure que el 2011 ha estat un any complicat i exigent per al Parlament, perquè també ho ha estat per a la societat catalana, que representem i a la qual servim. Ara bé, malgrat el soroll que de vegades hi ha hagut, s'ha fet molta feina: 22 sessions plenàries, 11 lleis aprovades —tres de les quals 'òmnibus', que modifiquen quasi un centenar de normes: la de simplificació i millora de la regulació, la d'agilitat i reestructuració administrativa, i la de promoció de l'activitat econòmica— i 3 decrets llei validats, 90 respostes del president de la Generalitat, 212 sessions de les comissions del Parlament, amb 394 resolucions aprovades i 359 compareixences i sessions informatives fetes..., i l'esmentat informe sobre el pacte fiscal basat en el concert econòmic. Darrera aquestes xifres hi ha molta feina parlamentària feta!

PARLAMENT DE CATALUNYA

Núria de Gispert i Català

Presidenta

Quatre idees força ens permeten fer unes pinzellades sobre el que ha estat aquest primer any de legislatura pel que fa a la presidència del Parlament: opció per l'austeritat, garantia de normalitat democràtica i de continuïtat parlamentària, presència i sensibilitat.

Pel que fa a l'austeritat, el Parlament ha aplicat, aquest primer any de la IX legislatura, dos plans d'austeritat per donar exemple, fer pedagogia, acompanyar les moltes famílies que ho passen malament. En el primer pla, tan sols un mes després de constituir-se la cambra, es van retornar sis milions d'euros i es va reduir el pressupost gairebé un 10 per cent —sis milions més—; en el segon, la reducció va pujar fins el 12.34 per cent. Convé remarcar la rebaixa, per primera vegada, de la subvenció als grups (un 5 per cent), la supressió d'una de les catorze pagues als diputats, sumada a la rebaixa del sou que continua vigent, i la reducció a la mínima expressió del parc mòbil del Parlament.

La contenció pressupostària té un component d'imatge, amb un clar caire exemplaritzant, perquè és molt significativa: el pressupost per al 2012 és de 52 milions d'euros —el del 2010, era de 64; som al nivell de l'any 2005.

Hem garantit la normalitat democràtica i la continuïtat parlamentària, tot i que hem hagut de patir l'incident més greu de tota l'etapa democràtica: el 15J. Però res ni ningú no pot enterbolir un fet evident: fa trenta-un anys de la recuperació del Parlament i la qualitat democràtica i política s'hi nota. No podem malbaratar aquest patrimoni de tots: cal immunitzar el Parlament de pràctiques que busquen afeblir-lo i qüestionar-lo. Hem fet realitat la nostra voluntat de no atiar conflictes, sinó de conciliar, des d'una perspectiva institucional, sabent que l'important i valuós és construir, mentre que resulta fàcil estripar i destruir —la creació de subgrups parlamentaris, per exemple, ha pretès buscar una solució positiva per a la convivència en el si del grup mixt. Hi ha hagut un tarannà conciliador, pacient, de 'fair play', que en general ha estat compartit pels grups parlamentaris.

En aquesta línia de normalitat democràtica i de continuïtat parlamentària cal interpretar la reivindicació i pedagogia del parlamentarisme i de Catalunya que hem fet, tot vinculant l'un i l'altra a la consecució de la pau. Així, hem pogut incidir en el valor de la pau, commemorant al palau del Parlament el 40è aniversari del discurs de Pau Casals davant l'Assemblea General de les Nacions Unides, acte en el decurs del qual el Parlament va rebre el premi ICIP Constructors de Pau (24 d'octubre).

M'agrada referir-me al precedent històric de les assemblees de pau i treva, iniciades al Rosselló, a Toluges, aquella llunyà segle XI, sota la iniciativa de l'abat Oliba,

PARLAMENT DE CATALUNYA

Núria de Gispert i Català

Presidenta

figura tan important per a la conformació de la nació; al·ludir a les corts catalanes i a la tradició parlamentària, que es remunta a les corts de Barcelona del 1283 i la constitució 'Volem, estatuïm', que va establir el sistema de sobirania pactada característic del dret constitucional català medieval i modern.

Pel que fa a la presència institucional, el Parlament hi ha dit la seva; s'ha fet present a la societat, més enllà de l'activitat parlamentària 'stricto sensu', i ha garantit la seva projecció internacional dins els límits del pla d'austeritat.

Podríem destacar el lliurament de la medalla d'honor del Parlament —que en endavant tenim previst vincular a l'Onze de Setembre— a Josep Guardiola (8 de setembre), per la seva projecció mediàtica, perquè vam canviar els esquemes tradicionals tot atorgant la distinció a un jove de quaranta anys, pels valors que transmet, uns valors adequats per al redreçament del país.

Finalment, pel que fa a la sensibilitat i l'obertura a la societat, hem mantingut contactes i reunions i compartit actes sobre els més diversos àmbits de la vida social, cultural i econòmica de Catalunya, mitjançant un seguit d'actes propis, audiències, actes que el parlament acull i autoritzats per la Mesa , etcètera: 51 actes al palau i 110 a fora.

Permetin-me que destaquï la relació amb el món universitari: al llarg del 2011 vam acollir la constitució de la comissió de governança universitària (19 de setembre) i vam propiciar la signatura del conveni marc de col·laboració entre el Parlament i les universitats del sistema universitari de Catalunya per a la contribució al progrés de la ciència, de la tecnologia, de les humanitats i de les arts, la difusió de la cultura i el desenvolupament de la societat (25 d'octubre).

També destacaríem la recepció que vam fer al consell de cambres de comerç del Principat (13) el 6 de setembre, i diverses actuacions i presències pel que fa al món religiós a Catalunya: l'audiència al Grup de Treball Estable de Religions, l'acte del 30è aniversari del Consell Evangèlic de Catalunya; la visita a una escola jueva (el dia de la commemoració de la 'Shoah'), i l'assistència a la beatificació de la religiosa Anna M. Janer (a la Seu d'Urgell), entre altres.

D'altra banda, ha estat la meua voluntat incidir en la situació de les dones, línia que considero prioritària al llarg de tota la meua presidència. Així, i a més de la declaració institucional sobre el vot femení, he participat en actes referents al talent femení i a les dones i el món de la tecnologia i l'empresa. Sens perjudici de continuar incidint en aquests àmbits en el futur, la meua atenció també està i estarà posada en les dones que no poden defensar-se com ho fan les dones emprenedores —em

PARLAMENT DE CATALUNYA

Núria de Gispert i Català

Presidenta

refereixo a les vídues, les mestresses de casa, les dones que s'han consagrat a la cura dels fills i de familiars dependents, malalts o grans.

I ara què? El 2012 serà un any clau per a la IX legislatura, perquè permetrà plantejar i fixar fonaments, sòlids o no, per al 2013 i 2014, i aclarirà horitzons.

A l'actual període de sessions, que fa deu dies que ha començat i s'allargarà fins el 31 de juliol, es continuaran tramitant 48 iniciatives, entre projectes de llei (9) i proposicions de llei (39).

En destaquen el projecte de llei de pressupostos per al 2012 i el de mesures fiscals i financeres, o llei d'acompanyament; en vam fer el debat de totalitat el 18 de gener i el debat final al ple s'iniciarà el 15 de febrer. També destaquen els dos darrers projectes de llei 'òmnibus' que ara es tramiten en comissió i ponència, i que són el de modificació de diverses lleis en l'àmbit audiovisual i el de modificació del text refós de la llei d'urbanisme. També es tramitaran els projectes de llei de consultes populars no referendàries, el d'estabilitat pressupostària de Catalunya, i el de modificació de la llei de centres de culte.

D'altra banda, en aquest nou període de sessions s'haurà de debatre al ple el dictamen sobre el nou model de finançament basat en el concert econòmic, elaborat i aprovat per la comissió d'estudi corresponent el passat 28 d'octubre.

També s'haurà de constituir una ponència conjunta de tots els grups parlamentaris amb l'objectiu d'elaborar una proposta de llei electoral de Catalunya, tal com es va aprovar per unanimitat durant el primer debat de política general de la legislatura. Permetin-me, en aquest punt, un incís pel que fa a la llei electoral catalana, la consecució de la qual esdevé una oportunitat excel·lent de millorar la qualitat democràtica a casa nostra, si aprofitem per introduir en el nostre sistema electoral mecanismes que, tot garantint el principi proporcional i la territorialitat, permetin una relació més estreta electors-càrrecs electes i un major control polític d'aquests. Per això, expresso el meu desig que el 2012 comporti avenços significatius en aquest punt, conscient que ens acostarem a l'equador de la legislatura i que les reformes electorals defugen les presses i les urgències partidàries de caire electoralista.

Com poden constatar, l'agenda parlamentària a curt termini és atapeïda i important: les incerteses del present, però també les seves oportunitats, la fan, encara, més rellevant. Convé que tots i totes contribuïm que tingui èxit: ens hi van, en bona mesura, el present i el futur col·lectius.

PARLAMENT DE CATALUNYA

Núria de Gispert i Català

Presidenta

Des de la presidència del Parlament seguirem treballant per la recerca de consensos, per l'obertura del Parlament a l'exterior, per la projecció de la cambra i per la simplificació i la consolidació normatives. En aquest punt, preveiem enllestir el 2012 el fòrum permanent d'idees, un seguit de fòrums i seminaris que permetin la participació social amb vista a millorar les lleis, revisar-les, i derogar les que siguin obsoletes, intervencionistes o innecessàries.

Continuaré, d'altra banda, la meua presència al territori, perquè considero que he de ser propera i trepitjar pobles i ciutats, visitar les comarques, parlar amb els ciutadans i les ciutadanes com a segona autoritat del país, com a persona que està al capdavant de la institució que encarna la voluntat popular expressada mitjançant els seus representants democràtics.

En tot cas, ningú no podrà veure-hi apatia ni desconexió: el Parlament està al cas de les demandes del país i de la situació crítica per què passa, no renunciem a actuar, a ser proactius en la defensa dels valors democràtics i en l'exercici de les nostres funcions en el marc de l'autogovern, a encapçalar una ofensiva democràtica que pal·liï els efectes del desencís estès en bona part de l'electorat, i alhora previngui disfuncions que aquest desencís pugui atiar.

A la Catalunya del 2012, hi ha dues perspectives socials contraposades, que són legítimes:

- la perspectiva 'indignada', que qüestiona, menysprea o fins i tot invalida les estructures i els mecanismes de la democràcia representativa de què gaudim —una democràcia representativa que, tot i les errades i imperfeccions que pugui tenir, és acceptable i homologable—; i
- la perspectiva 'inquieta', que, des del coneixement dels formidables reptes que la societat catalana contemporània ha d'afrontar, reclama participar no solament en la formulació de les preguntes socialment rellevants, sinó també en l'articulació de respostes vàlides, urgents i viables a la situació social i econòmica en què ens trobem.

Plantejo que hem de vehicular aquesta inquietud cap al compromís i la implicació quotidians —i obrir el Parlament a la societat va en aquesta línia, ben constructiva. Tinc el convenciment que no val a badar: hi ha persones i col·lectius que clarament van voler 'aturar el Parlament' i voldrien aturar-lo en el futur; per contra, nosaltres, molts i moltes de nosaltres, demòcrates convençudes i convençuts, volem i treba-

PARLAMENT DE CATALUNYA

Núria de Gispert i Català

Presidenta

llem per un Parlament activat, punyent, amatent a la realitat social, econòmica, cultural de Catalunya i del món.

Per això —i vaig acabant la meua intervenció—, reprenc la idea inicial de la defensa de la política, sobretot en moments durs, i dels polítics, i no pas des d'un plantejament corporativista, sinó escrupolosament democràtic, perquè ens permet, ja sigui en tasques de govern ja d'oposició, construir entre tots i totes, des de l'amistat cívica, unes bases per a la convivència i per al benestar col·lectiu, i tenint com a criteri de comportament l'exemplaritat.

I això comporta defensar les dones i els homes que es dediquen a la política local, per exemple, però entendran que m'entretingui en la reivindicació del Parlament, enguany que farà vuitanta anys que va entrar en funcionament. El palau del Parlament es troba al cor de Barcelona, cal conèixer-lo i estimar-lo; el Parlament és el cor de la nació catalana, de la societat catalana, cal prendre'n plena consciència.

Davant un auditori com el que s'ha aplegat aquest matí per escoltar-me, vull expressar un missatge final d'esperança, d'esforç, de compromís, de treball, i també fer una crida a la responsabilitat i al sentit patriòtic en un moment cabdal per a Catalunya, des de la confiança, que tinc i vull transmetre, que col·lectivament sabrem fer els deures, que farem els deures, i ens en sortirem.

Moltes gràcies per la seva atenció.